

NATURA 2000

STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

DLA OBSZARÓW SPECJALNEJ OCHRONY (OSO)
DLA OBSZARÓW SPEŁNIAJĄCYCH KRYTERIA OBSZARÓW O ZNACZENIU
WSPÓLNOTOWYM (OZW)

I
DLA SPECJALNYCH OBSZARÓW OCHRONY (SOO)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. TYP	1.2. KOD OBSZARU	1.3. DATA OPRACOWANIA	1.4. DATA AKTUALIZACJI
B	PLH200001	2007-07	2009-04

1.5. POWIĄZANIA Z INNYMI OBSZARAMI NATURA 2000

1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA ZBIERAJĄCA INFORMACJE:

Urszula Biereźnoj, Paweł Pawlikowski, Teresa Świerubska; Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków, J. Buszko, T. Kokurewicz

1.7. NAZWA OBSZARU:

Jeleniewo

1.8. WSKAZANIE I ZAKLASYFIKOWANIE OBSZARU:

DATA ZAPROPONOWANIA JAKO OZW

2009-10

DATA ZATWIERDZENIA JAKO OZW

DATA ZAKLASYFIKOWANIA JAKO OSO

DATA ZATWIERDZENIA JAKO SOO

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. POŁOŻENIE CENTRALNEGO PUNKTU OBSZARU

DŁUGOŚĆ GEOGRAFICZNA	SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA
E225454	N541246

2.2. POWIERZCHNIA (ha):

5 910,1

2.3. DŁUGOŚĆ OBSZARU (km):

2.4. WYSOKOŚĆ (m n.p.m.):

MINIMALNA	MAKSYMALNA	ŚREDNIA
157	289	220

2.5. REGION ADMINISTRACYJNY (NUTS)

Kod	Nazwa regionu	%
PL345	Suwalski	100

2.6. REGION BIOGEOGRAFICZNY

Nazwa regionu biogeograficznego
Kontynentalny

3. INFORMACJA PRZYRODNICZA

3.1. Typy SIEDLISK znajdujące się na terenie obszaru Natura 2000 oraz ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk

3.1.a. Typy SIEDLISK wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Kod	Nazwa siedliska	% pokrycia	Stopień Reprezen.	Względna powierzch	Stan zachow.	Ocena ogólna
3140	Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic Charetea	0,04	B	C	A	A
3260	Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników Ranunculion fluitantis	0,12	B	B	B	B
6210	Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków	0,02	C	C	B	B
6230	Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion - płaty bogate florystycznie)	0,02	B	C	B	B
6510	Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris)	3,86	B	C	B	B
7110	Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)	0,17	B	C	B	B
7140	Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio-Caricetea)	0,27	B	C	A	B
7230	Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk	0,79	A	C	B	B
91D0	Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi-Pinetum, Pino	0,21	B	C	B	B
91E0	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion	1,56	A	C	A	A

3.2. GATUNKI, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

3.2.a. PTAKI wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG

KOD	NAZWA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU				
		OSIADŁA	MIGRUJĄCA		Przelotna	Populacja	Stan zach.	Izolacja	Ogólnie
			Rozrodcza	Zimująca					
A021	<i>Botaurus stellaris</i>		P				D		
A027	<i>Egretta alba (Ardea alba)</i>				P		D		
A031	<i>Ciconia ciconia</i>		P				D		
A075	<i>Haliaeetus albicilla</i>		P				D		
A081	<i>Circus aeruginosus</i>		P				D		
A084	<i>Circus pygargus</i>		P				D		
A104	<i>Bonasa bonasia</i>		P				D		
A122	<i>Crex crex</i>		P				D		
A127	<i>Grus grus</i>		P				D		
A229	<i>Alcedo atthis</i>		P				D		
A236	<i>Dryocopus martius</i>		P				D		
A246	<i>Lullula arborea</i>		P				D		
A338	<i>Lanius collurio</i>		P				D		
A379	<i>Emberiza hortulana</i>		P				D		

3.2.b. Regularnie występujące Ptaki Migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG

KOD	NAZWA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU				
		OSIADŁA	MIGRUJĄCA		Przelotna	Populacja	Stan zach.	Izolacja	Ogólnie
			Rozrodcza	Zimująca					

3.2.c. SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

KOD	NAZWA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU				
		OSIADŁA	MIGRUJĄCA		Przelotna	Populacja	Stan zach.	Izolacja	Ogólnie
			Rozrodcza	Zimująca					
1308	<i>Barbastella barbastellus</i>	P				C	B	C	B
1318	<i>Myotis dasycneme</i>		500			A	B	C	A
1337	<i>Castor fiber</i>	P				B	B	C	B
1355	<i>Lutra lutra</i>	P				C	B	C	B

3.2.d. PŁAZY i GADY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

KOD	NAZWA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU				
		OSIADŁA	MIGRUJĄCA		Przelotna	Populacja	Stan zach.	Izolacja	Ogólnie
			Rozrodcza	Zimująca					
1166	<i>Triturus cristatus</i>	P				C	B	A	B
1188	<i>Bombina bombina</i>	P				C	B	A	B

3.2.e. RYBY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

KOD	NAZWA	POPULACJA	OCENA ZNACZENIA OBSZARU
-----	-------	-----------	-------------------------

	OSIADŁA	MIGRUJĄCA			Populacja	Stan zach.	Izolacja	Ogólnie
		Rozrodcza	Zimująca	Przelotna				

3.2.f. BEZKRĘGOWCE wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

KOD	NAZWA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU			
		OSIADŁA	Rozrodcza	MIGRUJĄCA Zimująca	Przelotna	Populacja	Stan zach.	Izolacja Ogólnie

3.2.g. ROŚLINY wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

KOD	NAZWA	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU			
		Populacja			Populacja	Stan zach.	Izolacja	Ogólnie
1903	Liparis loeselii	100-250			C	B	C	B

3.3. Inne ważne gatunki zwierząt i roślin

PTAKI

	Populacja	Motywacja
--	-----------	-----------

SSAKI

	Populacja	Motywacja
Eptesicus nilssonii	P	A

PŁAZY

	Populacja	Motywacja
--	-----------	-----------

GADY

	Populacja	Motywacja
Lacerta agilis	P	D
Lacerta vivipara	P	D

RYBY

	Populacja	Motywacja
--	-----------	-----------

BEZKRĘGOWCE

	Populacja	Motywacja
Calopteryx virgo	P	D

ROŚLINY

	Populacja	Motywacja
Baeothryon alpinum	100-250	A
Botrychium lunaria	1-10	D
Carex dioica	R	D
Cirsium acaule	500-1000	D
Cyperus fuscus	1-10	D
Dactylorhiza baltica	1-10	D
Dactylorhiza fuchsii	R	D
Dactylorhiza incarnata	>100	D
Daphne mezereum	C	D
Drosera rotundifolia	C	D
Eleocharis quinqueflora	>1000	D
Epipactis palustris	500-1000	D
Helodium blandowii	R	D
Inula salicina	R	D
Orchis mascula	>100	D
Paludella squarrosa	R	D
Parnassia palustris	R	D
Polemonium coeruleum	R	A
Polygala amarella	R	D
Tomentypnum nitens	R	D

4. OPIS OBSZARU

4.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU

Klasy siedlisk	% pokrycia
Lasy iglaste	1 %
Lasy liściaste	4 %
Lasy mieszane	2 %
Siedliska łąkowe i zaroślowe (ogólnie)	1 %
Siedliska rolnicze (ogólnie)	79 %
Wody śródlądowe (stojące i płynące)	13 %
Suma pokrycia siedlisk 100 %	

OPIS OBSZARU

Ostoja "Jeleniewo" położona jest w zasięgu mikroregionu Wzgórza Jeleniewskie, który wchodzi w skład mezoregionu Pojezierza Wschodniosuwalskiego i makroregionu Pojezierze Suwalskie.

Zasięgiem swoim obejmuje obszar morenowych wzniesień pomiędzy polodowcową rynną Czarnej Hańczy a rynnowymi jeziorami Szelment Wielki i Szelment Mały.

Tworzenie ostoi ma za zadanie ochronę największej w Polsce kolonii lęgowej nietoperza nocka łydkowłosego *Myotis dasycneme* (Boie, 1825), który został uznany za jeden z najrzadszych i najbardziej zagrożonych wymarciem gatunków nietoperzy w Europie (Limpens, 1999). Dotychczas istniejący Obszar Specjalnej Ochrony "Jeleniewo" obejmował swym zasięgiem jedynie miejsce pobytu kolonii lęgowej, tj. zabytkowy, drewniany kościół w Jeleniewie (0,42ha). Powiększenie obszaru ma na celu objęcie ochroną również obszaru żerowisk tego nietoperza.

Nocek łydkowłosy jest nietoperzem związanym z krajobrazem otwartym, z dużą ilością zbiorników i cieków wodnych. Jego stosunkowo długie i szerokie skrzydła są adaptacją do żerowania w czasie szybkiego, prostoliniowego lotu nad powierzchnią wód. W składzie pokarmu tego gatunku dominują muchówki, chrząszcze, chrzączki, motyle i komary. Zdobycz jest chwytana z powierzchni wody za pomocą dużych i charakterystycznych dla tego gatunku stóp, w skrzydła lub w błonę ogonową. Dzięki dobrze wykształconym skrzydłom i zdolności do szybkiego lotu (do 35km/h) może on żerować w odległości do 15 km od kolonii rozrodczych. Przeloty na żerowiska odbywają się wzdłuż liniowych elementów krajobrazu, którymi mogą być aleje drzew i zakrzewień, oraz cieki wodne.

Kolonie rozrodcze zakłada głównie w budynkach, (strychy, szczeliny ścian). Wielkość kolonii wynosi od kilkudziesięciu do kilkuset osobników. Samice wracają do tych samych kolonii w kolejnych latach. W połowie lub pod koniec czerwca rodzą się młode, zwykle jedno na samicę, które po 4-5 tygodniach uzyskują zdolność lotu i rozpoczynają samodzielne żerowanie. Kolonia lęgowych nocka łydkowłosego na strychu XIX-wiecznego Kościoła Parafialnego w Jeleniewie koło Suwałk (woj. podlaskie) jest jedną z największych w Polsce. Liczebność samic w kolonii określa się na 400-500 szt.

Ostoja "Jeleniewo" obejmuje swym zasięgiem również dolinę Czarnej Hańczy. Czarna Hańcza jest największą rzeką Suwalszczyzny. Należy ona do dorzecza Niemna, do którego odprowadza wody z powierzchni ponad 170 km². Źródła rzeki znajdują się powyżej jeziora Jegliniszki. Jej długość wynosi prawie 142 km, z czego 108 km znajduje się w granicach Polski. W górnym biegu rzeki obserwuje się liczne zakola, przełomy, głazowiska. Na tym odcinku Czarna Hańcza, płynąc w głębokiej polodowcowej rynnie, przypomina wręcz rzekę podgórską o wartkim nurcie, niedużej głębokości i wysokiej przejrzystości wody. W Okolicach Turtula rzeka spowalnia swój bieg i meandruje w kierunku Suwałk rozległą doliną. Część lasów w sąsiedztwie koryta rzeki to łągi olszowo-jesionowe o wysokiej wartości przyrodniczej oraz tzw. łągi źródliskowe.

Młodościelny charakter krajobrazu podkreśla wysoka liczba głazów narzutowych znajdujących się na zboczach pradoliny Czarnej Hańczy. Zbocza te obfitują w bogate gatunkowo fitocenozы kwiatnych muraw ciepłolubnych i bliźniczkowych. Zróżnicowane ukształtowanie terenu (z silnie nachylonymi zboczami) umożliwiło wytworzenie się torfowisk źródliskowych w dolinie rzeki w okolicach wsi Potasznia oraz Podwysokie Jeleniewskie. Fitocenozы te charakteryzuje wysoka różnorodność florystyczna. Na szczególną uwagę zasługuje obecność rzadkich gatunków roślin kalcyfilnych. Na skutek zaprzestania gospodarowania na torfowiskach następuje rozwój zbiorowisk zaroślowych.

Ostoja stanowi istotne w skali kraju miejsce występowania populacji *Liparis loeselii*.

Na omawianym odcinku doliny Czarnej Hańczy stwierdzono występowanie również rzadkich gatunków ptaków, m.in. zimorodka, błotniaka stawowego i łąkowego, bielika, bąka, bociana białego, derkacza, żurawia, dzięcioła czarnego, lerkę, ortolana, gąsiorka.

4. OPIS OBSZARU

4.2. WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE

Nocek łydkowłosy został uznany za jeden z najrzadszych i najbardziej zagrożonych wymarciem gatunków nietoperzy w Europie (Limpens, 1999). Na szczeblu krajowym podlega on ochronie ścisłej na podstawie Rozporządzenia Ministra o Ochronie Gatunkowej Zwierząt z dnia 26 września 2001 r. Na szczeblu międzynarodowym nocek łydkowłosy chroniony jest na podstawie: 1. Aneksu II Konwencji Berneńskiej oraz w ramach Rezolucji nr 6 stałej komisji tej konwencji dotyczącej listy gatunków wymagających specjalnej ochrony siedlisk;

2. Aneksu Konwencji O ochronie Wędrownych Gatunków Dzikich Zwierząt (Konwencja Bońska);
3. Porozumienia o ochronie Nietoperzy w Europie, podpisanego na bazie Konwencji Bońskiej;
4. od 1996 r. znajduje się na Czerwonej Liście Gatunków Zagrożonych IUCN w kategorii gatunków wrażliwych (VU) objęty Aneksem II i IV Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej, co wymaga tworzenia Specjalnego Obszaru Ochrony.

Potencjalne żerowiska oraz trasy przelotu nocka łydkowłosego obejmują również część doliny Czarnej Hańczy, zgłoszonej do ochrony jako powiększenie "Ostoi Suwalskiej" PLH200093. Poza znaczeniem tego obszaru dla naturalnego gatunku nietoperza dolina Czarnej Hańczy w górnym odcinku cechuje się dużym bogactwem siedlisk przyrodniczych, w tym rzadkich tj. torfowiska soligeniczne stanowiące często jeden z elementów integracyjnych kompleksów mokradłowych. Jednocześnie jest miejscem występowania licznych rzadkich gatunków roślin, w tym dobrze zachowanej populacji *Liparis loeselii*.

Siedliska przyrodnicze wchodzące w proponowanego obszar są dobrze zachowane. Czarna Hańcza jako siedlisko przyrodnicze 3260 - "Nizinne i górskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników" - wypełnia istotną lukę geograficzną na mapie Polski oraz jest ważnym obszarem dla zachowania zasobów tego siedliska na terenie Polski, dodatkowo istotnym dla zachowania jego krajowej zmienności oraz siedlisk mokradłowych uzależnionych od wód płynących.

W obręb ostoi wchodzą następujące typy siedlisk chronionych na podstawie Dyrektywy Habitatowej (P.Pawlikowski):

- 3140 - twrdowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łakami ramienic *Charetea*
- 3150 - starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*
- 3260 - nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników
- 6210 - murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis*- *Festucion*)
- 6230 - bogate florystycznie górskie i niżowe murawy bliźniczkowe
- 6510 - niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)
- 7110 - torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)
- 7230 - górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk
- 7140 - torfowiska przejściowe i trzęsawiska
- 7230 - torfowiska alkaliczne
- 91D0 - bory i lasy bagienne
- 91E0 - łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, olsy źródliskowe

4.3. ZAGROŻENIA

konserwacja i remont kościoła bez nadzoru przyrodniczego,
zanieczyszczenia wód (szczególnie pestycydami), obejmujących żerowiska nocka łydkowłosego,
używanie sprzętu pływającego z napędem spalinowym na jeziorach, będących żerowiskiem nietoperzy, w godzinach nocnych w okresie od 15 maja-15 sierpnia,
likwidacja liniowych zadrzewień,
obecność radaru NATO przy wschodnim brzegu jeziora Szelment Wielki,
obecność i rozbudowa siłowni wiatrowych na trasach przelotu nietoperzy,
budowa całorocznego ośrodka rekreacyjnego (w tym wyciągu narciarskiego) na Górze Jasionowej,
spływ ścieków z gospodarstw ulokowanych nad brzegiem rzeki,
zaprzestanie użytkowania rolnego łąk i pastwisk,
naruszenie stosunków hydrologicznych w dolinie,
intensywna zabudowa letniskowa, grodzenie działek aż po sam brzeg rzeki Czarna Hańcza, jezior Szelment Wielki i Szelment Mały oraz jez. Okmin,
sukcesja zarośli na nieużytkowane torfowiska i murawy,
zalesienia muraw,
eksploatacja złóż kruszywa.

4.4. STATUS OCHRONNY

Obszar wchodzi w skład Obszar Chronionego Krajobrazu - Pojezierze Północnej Suwalszczyzny (2005 r, 39 510 ha).
Zabytkowy kościół w Jeleniewie, jako miejsce kolonii lęgowej nocka łydkowłosego, znajduje się od 2004 r. na liście Obszarów Specjalnej Ochrony o nazwie "Jeleniewo" (pow. 0,42 ha).

4.5. STRUKTURA WŁASNOŚCI

Część lasów i wód należy do zasobów Skarbu Państwa, większość obszaru (około 70%) to tereny prywatne, zagospodarowane

rolniczo. Popyt na ziemi oraz zaprzestanie gospodarki rolnej powoduje, że część gruntów, szczególnie przy zbiornikach i ciekach wodnych, przeznaczana jest pod zabudowę mieszkalną i lotniskową.

4.6. DOKUMENTACJA - ŹRÓDŁA DANYCH

Ciechanowski M., Koziróg L., Duriasz J., Przesmycka A., Świątkowska A., Kisicka J., Kasprzyk K. 2002 Bat fauna of the Iława Lakeland Landscape Park (northern Poland). *Myotis* 40: 33-45.

Ciechanowski M., Przesmycka A. 2001. Stwierdzenie nocka łydkowłosego *Myotis dasycneme* (Boie, 1825) i nocka wąsatka *Myotis mystacinus* (Kuhl, 1817) w Gdańsku. *Nietoperze*. 2(3): 69-73.

Ciechanowski M., Sachanowicz K., Kokurewicz T. 2007 Rare or underestimated? - The distribution and abundance of the pond bat (*Myotis dasycneme*) in Poland. *Lutra* 50 107-134

Furmankiewicz J., Furmankiewicz M., Telatyński S. 2002. Nowe obserwacje nocka łydkowłosego *Myotis dasycneme* (Boie, 1825) w polskiej części Sudetów Zachodnich. *Przyr. Sudet. Zach.* 4: 152-156.

Fuszara E., Kowalski M., Lesiński G., Cygan J.P. 1994. Zimowe spisy nietoperzy na Nizinie Mazowieckiej i Podlaskiej. W: *Zimowe spisy nietoperzy w Polsce: 1. Publ. CIC ISEZ PAN, Kraków.* s. 9-68.

Gawlak A., Dzięciołowski R. 1997 Wyniki DSN`97 w Poznaniu i na Pomorzu Zachodnim (Abstrakty XI Ogólnopolskiej Konferencji Chiropterologicznej, Kraków, 8-9.11.1997) Centrum Informacji Chiropterologicznej ISEZ PAN 5

Janyaszak S., M. Jurczynszyn, 1988 Nocek łydkowłosy na Pomorzu Zachodnim *Biuletyn C.I.C.* 5 2(4)

Kowalski M. 2000 Przegląd gatunków krajowych. W: *Poznajemy nietoperze. ABC wiedzy o nietoperzach, ich badaniu i ochronie* (red. M. Kowalski, G. Lesiński) Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Nietoperzy. Warszawa 54-69

Lesiński G. 2001. Nietoperze Kotliny Biebrzańskiej i terenów przyległych. *Parki Narodowe i Rezerваты Przyrody*. 20 (2): 51-64.

Lesiński G., Kowalski M. 2001 Znaczenie małych piwnic dla hibernacji nietoperzy w środkowej i północno-wschodniej Polsce *Nietoperze* 44-52 2(1)

Lesiński, G., 1989 Nocek łydkowłosy w ptasich budkach *Wszechświat* 183 90

Limpens, H.J.G.A., P.H.C. Lina & A.M. Hutson 1999 Action plan for the conservation of the pond bat (*Myotis dasycneme*) in Europe Report to the Council of Europe [T-PVS(99)12], Strasbourg 1-57

Limpens, H.J.G.A., P.H.C. Lina & A.M. Hutson 1999a A European action plan for the pond bat (*Myotis dasycneme*) Abstracts of the VIIIth European Bat Research Symposium, Cracow 23-27 August 1999

Narodowa Fundacja Ochrony Środowiska 2002 Plan ochrony nocka łydkowłosego *Myotis dasycneme*

Pawlikowski P. 2003-2008 materiały niepublikowane

Strzałka M., Kozakiewicz K., Postawa T. 1996. Wstępne wyniki badań zagęszczenia nietoperzy żerujących nad różnymi typami jezior w Wigierskim Parku Narodowym. W: *Aktualne problemy ochrony nietoperzy w Polsce*, (red. B. W. Wołoszyn). Publikacje Centrum Informacji Chiropterologicznej ISEZ PAN Kraków. 123-133.

Wojciechowski, M., K. Kasprzyk, M. Jefimow. 1999. Pierwsze stwierdzenie kolonii rozrodczej nocka łydkowłosego *Myotis dasycneme* (Boie, 1925) na terenie Polski. Materiały Konferencyjne, XIII Ogólnopolska Konferencja Chiropterologiczna, Błaziejewko, 5-7 XI 1999. *PTOP "Salamandra"*. Poznań. T. 46.

Wojtaszyn G., Gawlak A. 2000 Nowe stanowisko nocka łydkowłosego *Myotis dasycneme* (Boie) na Pomorzu Zachodnim Abstrakty XIV Ogólnopolskiej Konferencji Chiropterologicznej, Rogów, 10-12 XI 2000 33

5. STATUS OCHRONNY OBSZARU ORAZ POWIĄZANIA Z OSTOJAMI
CORINE BIOTOPES

5.1. DESYGNOWANE FORMY OCHRONY NA POZIOMIE KRAJOWYM I REGIONALNYM:

KOD	% POKRYCIA
PL04	100,0 %

5.2. POWIĄZANIA OPISANEGO OBSZARU Z INNYMI TERENAMI:

desygnowanymi na poziomie krajowym lub regionalnym

KOD FORMY OCHRONY	NAZWA OBSZARU	TYP RELACJI	% POKRYCIA
PL04	Pojezierze Północnej Suwalszczyzny	-	100,0

desygnowanymi na poziomie międzynarodowym

NAZWA STATUSU OCHRONY	NAZWA OBSZARU	TYP RELACJI	% POKRYCIA
-----------------------	---------------	-------------	------------

5.3. POWIĄZANIA OPISANEGO OBSZARU Z OSTOJAMI CORINE BIOTOPES:

KOD CORINE	TYP RELACJI	% POKRYCIA
------------	-------------	------------

6. DZIAŁALNOŚĆ CZŁOWIEKA NA TERENIE OBSZARU I W JEGO OTOCZENIU

I INNE CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA TEN OBSZAR

6.1. GŁÓWNE CZYNNIKI I RODZAJE DZIAŁALNOŚCI CZŁOWIEKA ORAZ PROCENT POWIERZCHNI OBSZARU IM PODLEGAJĄCY

Wpływy i działalność na terenie obszaru:

kod	nazwa	intensywność	% obszaru	wpływ
100	Uprawa	B	50	0
102	Koszenie / ścinanie	B		+
110	Stosowanie pestycydów	B		-
140	Wypas	B	20	+
161	Zalesianie	B		0
170	Hodowla zwierząt	B		0
300	Wydobywanie piasku i żwiru	B		-
409	Inne typy zabudowy	B		-
420	Odpady, ścieki	B		-
430	Budowle związane z rolnictwem	B		-
490	Inne rodzaje aktywności człowieka związane z urbanizacją, przemysłem etc.	A		-
952	Eutrofizacja	B		-

Wpływy i działalność wokół obszaru:

kod	nazwa	intensywność	% obszaru	wpływ
102	Koszenie / ścinanie	B		+
300	Wydobywanie piasku i żwiru	B		-
403	Zabudowa rozproszona	C		-
420	Odpady, ścieki	B		-
430	Budowle związane z rolnictwem	B		-
490	Inne rodzaje aktywności człowieka związane z urbanizacją, przemysłem etc.	A		-
952	Eutrofizacja	B		-

6.2. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

SPRAWUJĄCY NADZÓR (INSTYTUCJA LUB OSOBA):

ZARZĄDZANIE OBSZAREM I PLANY:

7. MAPY OBSZARU

Mapy fizyczne obszaru

Numer mapy	Skala	Projekcja	Opis
N-34-70-B	1: 50000	PUWG 1992	Yes
N-34-70-D	1: 50000	PUWG 1992	Yes
N-34-71-A	1: 50000	PUWG 1992	Yes

Zdjęcia lotnicze obszaru

Numer	Obszar	Temat	Data
-------	--------	-------	------

8. ZDJĘCIA OBSZARU

Numer	Obszar	Temat	Autor	Data
-------	--------	-------	-------	------

4. OPIS OBSZARU

4.7. HISTORIA

2010-07-28	HB	Zmiana wartości "pokrycie %" i "ocena" dla siedlisk w związku z korektą granic obszaru podczas konsultacji wewnątrz resortowych
------------	----	---